

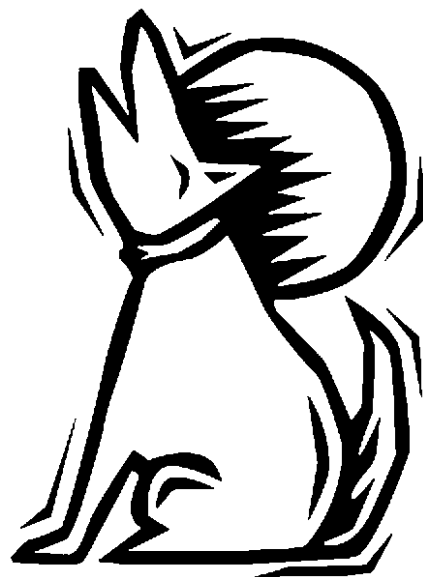
Majitelem tohoto zpěvníku je:

Táborový zpěvník č. III.
(2008)

Bublina&Jířa&Ládínek&Pěťa

Táborový

zpěvník č. III.

Středisko „DUB“

Zítř ráno v pět

1. Až zítř ráno v pět mě ke zdi postaví,
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe
a pak vzpomenu si, má lásko, na tebe,
a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítř ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
3. Až zítř ráno v pět poručík řekne:"Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.
4. Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
lásko, nezapomeň a žij...

Bedna vod whisky

1. Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
stojím s dlouhým vobojkem jak stájevej pinč,
tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.
R: Tak kopni do tý bedny, at' panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny, at' na cestu se dám.
2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlastal bych tam s Billem a chlastal by tam Ben.
R:
3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.
R:
4. Když jsem štípnul koně a ujel jen pár mil,
nechtěl běžet, dokavad' se whisky nenapil,
zatracená smůla zlá, jó zatracenej pech,
to když kuň cucá whisky, jak u potoka mech.
R:
5. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dířka mrňavá,
jenom dířka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec, a whisky ani lok.
R: Tak kopni do tý bedny ...

Anděl

1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla, přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla, díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému, tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat, aby mi mezi dveřmi pomohl hádat, co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky, debatující o Bohu a hraní na vojáky, do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat, to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice, já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice, a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi, však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R:

Zpátky do trenek

1. Jak z vypitého piva láhev se vrací, jak od jihu ptáci, jak do potoka raci, jako jaro do krajiny modrých pomněnek. Jak vracejí se investice například z ropy, jak východ se vrací do Evropy, my ze slípů vracíme se zpátky do trenek.

2. Kdo chce s námi světem jít, rovnou nohou vykročit, po dlouhé noci najít zase den, mít hlavu plnou nových myšlenek, ten ať se vrátí do trenek, ať se přidá k dlouhé řadě slavných jmen.

R: Byl to Shane, byl to Shane, Tom Sawyer i Chamberlain, Hillary, Amundsen, seržant Pepper, Manfred Mann, doktor Jekyll i pan Hyde a každý, kdo chce být allright, na doma i na venek: zpátky do trenek.

3. Když s dámou chceš prožít něžný sen, pak přes balkon jseš vyhoštěn a ve slípech jdeš noční ulicí, v trenkách je to hned jiná, v trenkách jdeš jak z kasína, už ti chybí jenom chleba s hořčicí.

4. Svoboda, svoboda, volnost, rovnost, pohoda, po dlouhé noci přišel nový den, nenávisť a násilí jsme pohřbili a zapili, defilujem v dlouhé řadě slavných jmen.

R: Byl to Shane, byl to Shane, Tom Sawyer i Chamberlain, Lomikar, Kozina i Vlasta Redl ze Zlína, nosí je pražská Sparta, Timur a celá jeho parta, na doma i na venek: zpátky do trenek.

Bláznova ukolébavka

1. Máš má ovečko dávno spát i píseň ptáků končí, kvůli nám přestal vítr vát, jen můra zírá zvenčí. Já znám její zášť, tak vyhledej skrýš, zas má bílejší plášť a v okně je mříž.

R: Máš má ovečko dávno spát a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát, vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát, jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš má ovečko dávno spát, už máme půlnoc temnou, ráno budou nám bláznům lát, že ráda snídáš se mnou, proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám, když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R:

Ved' mě dál, cesto má

1. Někde v dálce cesty končí, každá prý však cíl svůj skrývá, někde v dálce každá má svůj cíl, ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.

R: Ved' mě dál, cesto má, ved' mě dál, vždyť i já, tam, kde končíš, chtěl bych dojít, ved' mě dál, cesto má.

2. Chodím dlouho po všech cestách, všechny znám je, jen ta má mi zbývá, je jak dívky, co jsem měl tak rád, plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

R:

3. Pak na patník poslední napíšu křídou jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád, písni své, co mi v kapsách zbydou, dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

R: + [: ved' mě dál, cesto má ... :]

Veličenstvo kat

1. V ponurém osvětlení gotického sálu
kupčící vyděšení hledí do misálů
a houfec mordýřů si žádá požehnání,
[: vždyť první z rytířů je Veličenstvo Kat. :]
2. Kněz-d'ábel, co mši slouží, z oprátky má štolu,
pod fialovou komží láhev vitriolu,
pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi
[: prvního z rytířů, hle: Veličenstvo Kat. :]
- R: Na korouhvi státu je emblém s gilotinou,
z ostatního drátu páchne to šnilotinou,
v kraji hnízdí hejno krkavčí,
lidu vládne mistr popravčí.
3. Král klečí před Satanem na žezlo se těší
a lůza pod platanem radu moudrých všějí
a zástup kacífů se raduje a jásá,
[: vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :]
4. Na rohu ulice vrah o morálce káže,
před vraty věznice se procházejí stráže,
z vojenských pancífů vstříc černý nápis hlásá,
[: že prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :]
- R: Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou,
děti mají rády kornouty se zmrzlinou,
soudcové se na ně zlobili,
zmrzlináře dětem zabili.
5. Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat,
jak zakázali psát a zakázali zpívat,
a bylo jim to málo, poručili dětem
[: modlit se jak si přálo Veličenstvo Kat. :]
6. S úšklebkem Dábel viděl pro každého podíl,
syn otce nenáviděl, bratr bratru škodil,
jen motýl smrtihlav se nad tou zemí vznášá,
[: kde v kruhu tupých hlav dlí Veličenstvo Kat. :]

Černý muž

1. Černý muž pod bičem otrokáře žil,
černý muž pod bičem otrokáře žil,
černý muž pod bičem otrokáře žil,
kapitán John Brown to zřel.
R: Glory, glory haleluja,
glory, glory haleluja,
glory, glory haleluja, kapitán John Brown to zřel.
2. [: Sebral z Virginie černých přátel šik, :] 3x
prapor svobody pak zdvih.
R:
3. [: V čele věrných město Harpers – Ferry jal, :] 3x
právo vítězí a čest.
R:
4. [: Hrstka statečných však udolána jest, :] 3x
kapitán John Brown je jat.
R:
5. [: Zvony Charlestonu z dále temně zní, :] 3x
poslední to Johnův den.
R:
6. [: John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí, :] 3x
jeho duch však kráčí dál.
R:
7. [: Kráčí dál a v košili se třepotá, :] 3x
je mu zima veliká.
R:
8. [: Jeho kosti byste marně hledali, :] 3x
černoši je sežrali.
R:

Válka růží

1. Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down-a-down,
nad ztichlým polem válečným, derry down,
jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,
je válka růží, down, derry, derry, derry down-a-down.
2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,
kdo zabíjí ten nepláče, derry down,
na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
dva rody živí jeden hněv, derry down,
kdo změní, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
však hlína pije jednu krev, derry down,
ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

Dokud se zpívá

1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
včera jsem nespál a ani dnes nespočinu,
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem mihá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?",
a z veliké dálky do uší mi zaznělo,
[: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :]

Dajána

1. Lidé o ní říkají, že je v lásce nestálá,
ona zatím potají jediného v myslí má,
na toho, kdo klid jí vzal, dnem i nocí čeká dál,
krásná, bláhová, Dajána.
2. Ten, kdo jí klid navždy vzal, odešel si bůhvíkam,
Dajána má v srdci žal, žije marným vzpomínkám,
předstírá-li ve dne smích, pláče v nocích bezesných,
krásná,bláhová, Dajána.

Ref: Srdce, které zastesklo si,
s úsměvem teď žal svůj nosí,
stále čeká, čeká dál.

3. Ospalá jde ulicí, nezbaví se lásky pout,
sny, jež voní skořicí, sny, jež nelze obejmout,
navždy bude sama snít, nenalezne nikdy klid,
krásná, bláhová, Dajána.

Všichni jsou už v Mexiku

1. Kde jen jsou a kde jsem já,
proč všechno končí, co začíná,
smůla se na mě lepší ze zvyku
a všichni jsou už v Mexiku.
- R: Všichni jsou už v Mexiku,
Buenos Dias, já taky jdu,
aspoň si poslechnu pěknou muziku,
co se hraje v Mexiku.
2. Kde je můj kůň, co mě mě nést,
blátem měst a prachem cest,
dělal, že se ho to už netýká,
asi šel do Mexika.
3. Kde je ta holka, co měl jsem rád,
už tu na rohu měla stát,
s pihou na svém krásným nosíku,
už se asi nosí někde v Mexiku.
- R:
4. Kde je můj pes, co mě hlídat měl,
že nezaštěkal, kam jen šel,
bez obojku a bez košíku,
už se asi toulá v Mexiku.
5. Kde je ten náš slavný gang,
postrach saloonů a postrach bank,
nechali mi všechno pěkně na triku
a už jsou někde dole v Mexiku.
- R:
6. Kam šel barman, teď tu stál,
a chlapů houf, co s nima hrál,
jen zatykač s mojí fotkou visí tu
a ostatní jsou v Mexiku.
7. Kde je ten chlápek, co tu spal,
a ta kočka, co jí nalejval,
šerif právě bere v baru za kliku,
asi jsem měl bejt už taky v Mexiku.
- R:

Frankie Dlouhán

1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
za čas odletěl, každý zapomněl.

R: Měl kapsu prázdnou Frenky dlouhán,
po Státech toulal se jen sám,
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
a každý, kdo s ním chvílku byl,
ten dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Frenky hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát
a když pak večer ranče tiše usínaj',
Frankův zpěv jde dál, nocí s písní dál.

R:

3. Tak jednou Frenkyho vám našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí,
bůh ví jak, za co tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

R:

Tři čuníci

1. V řadě za sebou tři čuníci jdou,
ťápají si v blátě cestou-necestou,
kufry nemají, cestu neznají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: úí úí úí ...
2. Auta jezdí tam, nákladáky sem,
tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,
ušima bimbají, žito křoupají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: úí úí úí ...
3. Levá, pravá - teď!, přední, zadní - už!,
tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,
lidé zírají, důvod neznají,
proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají: úí úí úí ...
4. Když kopytka pálí, když jim dojde dech,
sednou ke studánce na vysoký břeh,
ušima bimbají, kopytka máchají,
chvilinku si odpočinou, a pak dál se vydají: úí úí úí ...
5. Když se spustí dešť, roztrhne se mrak,
k sobě přitisknou se čumák na čumák,
blesky bleskají, kapky pleskají,
oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají: úí úí úí ...
6. Za tu spoustu let, co je světem svět,
přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
v řadě za sebou, hele, támhle jdou,
pojdme s nima zazpívat si jejich píseň veselou: úí úí úí ...

Tulácký ráno

1. Posvátný je mi každý ráno,
když ze sna budí šumící les
a když se zvedám s písničkou známou
a přezky chřestí o skalnatou mez.
- R: Tulácký ráno na kemp se snáší,
za chvíli půjdeme toulat se dál,
a vodou z říčky oheň se zháší,
tak zase půjdeme toulat se dál.
2. Posvátný je můj každý večer,
když oči k ohni vždy vrací se zpět,
tam mnohý z pánů měl by se kouknout
a hned by věděl, jakej chcem svět.
- R:
3. Posvátný je mi každý slovo,
když lesní moudrost a přírodu zná,
bobříků síly a odvahu touhy,
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R:
R:

Grónská písnička

1. Daleko na severu je Grónská zem,
žije tam Eskymačka s Eskymákem,
[: my bychom umrzli, jim není zima,
snídají nanuky a eskima. :]
2. Mají se bezvadně, vyspí se moc,
půl roku trvá tam polární noc,
[: na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
půl roku trvá tam polární den. :]
3. Když sněhu napadne nad kotlíky,
hrávají s medvědy na četníky,
[: medvědi těžko jsou k poražení,
neboť medvědy ve sněhu vidět není. :]
4. Pokaždé ve středu, přesně ve dvě
zaklepe na na íglů hlavní medvěd:
[: "Dobrý den, mohu dál na vteřinu?
Nesu vám trochu ryb na svačinu." :]
5. V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,
psi venku hlídají před zloději,
[: smíchem se otřásá celé íglů,
neboť medvěd jim předvádí spoustu fíglů. :]
6. Tak žijou vesele na severu,
srandu si dělají z teploměřů,
[: my bychom umrzli, jim není zima,
neboť jsou doma a mezi svýma. :]

Tereza (Osamělý město)

1. Ten den, co vítr listů z města svál,
můj džíp se vracel, jako by se bál,
že asfaltový moře odliv má
a stáj že svýho koně nepozná.
- R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
naposled, naposled.
2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta, jinak nic?
- R:
3. Do prázdných beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starýho papíru
válejí se černý klapky z klavíru.
- R:
4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosamělý město mlčící.

R:

Hráz

1. Stál tam na stráni dům, v něm židle a stůl,
pár kůží a krb, co dřevo z něj voní,
s jarem, když máj rozdává barvy svý,
tu sosna krásná nad chajdou se sklóní,
a říčka, když stříbrným hávem se přikryje s ránem,
svý ahoj jí dáš a pak je tu den,
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním.
2. Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš
a koruny stromů tě uvítají' rosou,
víš, že času je dost, to znáš,
a možná potkáš někde dívku bosou,
po slůvkách, který se říkají', po dnech něžných stisků
vás uvítá chajda a pak je tu den,
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním.
3. Však náhle volání táhlé ti přeruší snění
a oznámí všem: je poslední den,
voda zaplaví údolí,
sosnu, chajdu, pohled zabolí,
ta hráz je potřebná všem, však zabíjí den,
co nosil tě v náručí romantickým,
zazní údolím bolest tvá, ta bolest ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním ...

Hlídač krav

1. Když jsem byl malý, řkali mi naši:
"Dobře se uč a jez chytrou kaši,
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.
Takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,"
já jim ale na to řekl:"Chci být hlídačem krav."

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštiny a mýt se v lavoře,
od rána po celý den zpívat si jen.
Zpívat si: pam pam pam ...
2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčetl jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:
3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy.
S nohama křížem a s rukama za hlavou,
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

Tři kříže

1. Dávám sbohem všem břehům prokletejm,
který v drápech má ďábel sám,
bílou přídí šalupa "My Grave",
míří k útesům, který znám.

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
někdo do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
lodní deník, co sám do něj psal.
2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce-kámen a jméno Stan.

R:
3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:
4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit:
"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ..."

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
lodní deník, a v něm, co jsem psal ...

Jarní tání

1. Když první tání cestu sněhu zkříží
a nad ledem se voda objeví;
voňavá zem se sněhem tiše plíží,
tak nějak líp si balím, proč, bůhví.

R: Přišel čas slunce, zrození a tratí,
na kterejch potkáš kluky ze všech stran,
[:Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,
oživne kemp, jaro vítěj k nám.:]
2. Kdo ví jak voní země, když se budí,
pocit má vždy jak zrodil by se sám,
jaro je lék na řeči, co nás nudí,
na lidi, co chtěj' zkazit život nám.

R: Přišel čas slunce, ...
3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo,
srdce těch pánů, co je jim vše fuk,
pak bych měl naději, že i příští jaro,
bude má země zdravá jako buk.

R: + oživne kemp, jaro, vítěj k nám ...

Šlapej dál

1. Hej, nandej na sebe modrý džíny,
vlak houká, v kopci je pomalej,
tak vstávej z tý udusaný hlíny,
hej, tuláku, už je ráno a tak oči otvírej.

R: Šlapej dál a táhni ke všem čertům,
tohleto je město proklatý,
a šerif náš, ten nerozumí žertům,
a tak tohle ráno mohlo by bejt pro tebe dost zlý.
2. Hej, plandej už dál, jak vede cesta
a koukej si chytit nějakej vlak,
šerif náš je z pepřenýho těsta
a jak zmerčí tuláka, tak začne řídit jako drak.

R:
3. Hej, nandej na sebe modrý džíny,
vlak houká, v kopci je pomalej,
jed' dál, kam povedou tě šíny,
a k našemu městu už se nikdy víckrát nevracej.

R:

Strom

1. Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát,
svatby, pohřby tahle cesta poznala mnohokrát,
po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil
a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.

R:

A on tam stál a koukal do polí,
byl jak král, sám v celém okolí,
korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,
a jeho pokladem byla tráva sřápatá.

2. Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevpomněl,
jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl,
a z vísky bylo město a to město začlo chtít,
asfaltový koberec až na náměstí mít.

R: A on tam stál..

3. Že strom v cestě plánované, to malý problém byl,
ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil,
tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
a tupou ránu do větví snad už ani nevnímal.

R: A on tam stál..

4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál
a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál,
dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával
a jen přítel vítr si o něm píseň na strništích z nouze hrál.

R: Jak tam stál..

Jaro

1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás,
zvěř z okolních lesů nám stála u dveří,
mnozí, co se smáli, náhle uvěří.
Z chýší dřevo mizí a mouka ubývá,
nouze, nám tak cizí, se rychle ozývá,
ve stájích je ticho, seno dochází,
pod malými okny bílá smrt obchází, a stále blíží.
2. A potom to přišlo, co muselo se stát,
od údolí k horám začalo všechno tát,
tenkrát přišel souseď, a jak mluví, téměř lká:
"Moje žena myslí, že se jara nedočká."
Půjčil jsem mu koně a když saně zapřahal,
ještě, než se rozjel, jsem ho rychle varoval:
"Nevracej se brodem, ledy už praskají,
nejpozději zítra se na pouť vydají tam v údolí."
3. Už padalo šero, když se navracel,
delší cestou přes most však čas už neztrácel,
kůň se marně vzpínal, dál nechtěl jet,
a jak jsem mu říkal, pod nimi prasknul led.
Zvíře strachem hnané ty saně strhlo zpět
a nad ním se tam v brodu navždy zavřel led,
hledali ho dlouho, a když zmizel zbyl sněh,
pod mostem ležel na schodech kamenných, kudy měl jít.

*: Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací ...

Stánky

1. U stánků na levnou krásu,
postávaj' a smějou se času,
s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít.

2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,
uteče den jak večerní zprávy,
neuměj' žít a bouřej' se a neposlouchaj'.

R: Jen zahlídlí svět, maj' na duši vrásky,
tak málo je, málo je lásky,
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

3. U stánků na levnou krásu,
postávaj', a ze slov a hlasů,
poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

R:

R:

Jožin z bažin

1. Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,
spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu.
Řadí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
žere hlavně Pražáky a jmenuje se Jožin.

R: Jožin z bažin močálem se plíží,
Jožin z bažin k vesnici se blíží,
Jožin z bažin už si zuby brousí,
Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
platí jen a pouze práškovací letadlo.

2. Projížděl jsem Moravou směrem na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
"Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!"

R:

3. Říkám:"Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček."
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

R: Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven plíí,
Jožin z bažin dostal se na kámen,
Jožin z bažin - tady je s ním amen!
Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,
dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

Jdou po mně, jdou

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
[: pak jednou v létě řek' jsem si: ať,
svět fackuje tě a tak mu to vrať. :]
2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
[: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :]
- R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na každém rohu mají fotku mou,
kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
tma jako v pytli je v celách Sing-sing.
3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudíčká vdova mi nabídla byt,
[: jó, byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :]
4. Však půl roku nato řekla mi: "Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
[: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :]
- R:
5. Klenotník Smith mi do očí lhal,
dvě facky slíz' a dal, vše mi dal,
[: a pak jsem vzal nohy na ramena,
ten, kdo nemá vlohly, nic neznamená. :]
6. Teď ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen,
[: jó, kladou mi pasti a do pasti špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek. :]
- R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

Stará archa

- R: [: Já mám kocábku náram-, náram-, náram-,
kocábku náram-, náramnou. :]
- R:
1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl,
kocábku náram-, náramnou,
Noe nebyl překvapenej, on to věděl,
kocábku náram-, náramnou.
  - R:
  - *: Archa má cíl, já, archa má směr, já,
plaví se k Araratu na sever.
  - R:
  2. Šem, Nam a Jafet byli bratři rodní,
kocábku náram-, náramnou,
Noe je zavolal ještě před povodní,
kocábku náram-, náramnou.
  3. Kázal jim uložit ptáky, savce,
kocábku náram-, náramnou,
"ryby nechte, zachrání se samy hladce,"
kocábku náram-, náramnou.
  - R:
  - *:
  - R:
  4. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla,
kocábku náram-, náramnou,
tu přilétla holubice, snítku nesla,
kocábku náram-, náramnou.
  5. Na břehu pak vyložili náklad celý,
kocábku náram-, náramnou,
ještě že tu starou dobrou archu měli,
kocábku náram-, náramnou.
  - R:
  - *:
  - R: + R:

Karavana mraků

1. Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,
pod sluncem sedlo kožený,
pod sedlem kůň, pod koněm moje boty rozbitý
a starý ruce sedřený.
- R: Dopředu jít s tou karavanou mraků,
schovat svou pleš pod stetson děravý,
[: jen kousek jít, jen chvíli, do soumraku,
až tam, kde svítí město, město bělavý. :]
2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
v tom městě nikdo nezdraví,
šerif i soudce - gangsteři, voba řádně zvolení
a lidí strachem nezdraví.
3. Sto cizejch zabýječů s pistolema skotačí
a zákon džungle panuje,
provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí
a truhlář rakve hobluje.
- R: V městě je řád a pro každého práce,
buď ještě rád, když huba voněmí,
[: může tě hřát, že nejsi na voprátce
nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :]
- 4.=1.
- R: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
kde tichej dům a pušky rezavý,
[: orat a sít od rána do soumraku
a nechat zapomenout srdce bolavý. :]

Sedmnáct dnů

1. Jak zavoláš,
když ti dávno v hrdle vyschnul hlas,
tvůj krk je připravený na provaz,
kterej se houpá blíž a blíž.
2. Kam zavoláš,
když tvoje oči vidí pustinu,
nejradši lehnul bys do stínu
jenom kdyby tu nákej byl.
- R: Sedmnáct dnů máš v patách ostrý hochy z patroly,
noc beze snů a pravou ruku furt na pistoli.
V hrdle máš prach a tvůj kůň teď už neví kam má jít,
máš asi strach, jseš ale chlap a desperát.
2. Jezdci jsou blíž,
pustinou jenom dusot kopyt zní,
ubal si cigaretu poslední,
než zazní obávané hlas.
3. Hands up old boy,
bouchačku uchop rukou za hlaveň,
ať šerif ví, že máš furt úroveň,
že v očích ještě ocel máš.
- R: Kdo prohrát zná, i když měl předtím v očích temný strach,
ten právo má, aby řek šerif o něm: Byl to chlap.
Tak naposled pohled' na slunce smutným úsměvem,
život je boj a tys ho předčasně prohrál.

Růže z Texasu

1. Jedu takhle večer stezkou dát stádu k řece pít,
v tom potkám holku hezkou, že jsem až z koně slít.
Má kytku žlutých květů, snad růží, co já vím,
Znám plno hezkejch ženskejch k světu, ale tahle hraje prim.

R:

Kdo si kazíš smysl pro krásu, ať s tou nebo s tou,
dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
Ať máš kol'ák nízko u pasu, ať si třeba zloděj stád,
svoji žlutou růži z Texasu budeš pořád mít už rád.

2. Řekla, že tu žije v ranči jen sama s tátou svým
a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
Tak já se klidně nabíd', že půjdu s ní a rád
a že se dám i zabít, když si to bude přát.

R:

3. Hned si se mnou dla rande a přišla přesně v půl
a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.
Když si to tak v hlavě srovnám, co vím jsem si moh' přát
ona byla milá, štíhla, rovná, zkrátka akorát.

R:

4. Od těch dob svý stádo koní sem vodím k řece pít
a žiju jenom pro ni a chtěl bych si jí vzít.
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
tak pořád v duchu hladím, tu růži voňavou.

Když mě brali za vojáka

1. Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
vypadal jsem jako blbec,
jak i všichni dokola, -la, -la, -la,
jak i všichni dokola.
2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit,
jak mám správný voják být
a svou zemi chránit, -ti, -ti, -ti,
a svou zemi chránit.
3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
vzpomněl jsem si na svou milou,
krásně jsem si zabulil, -lil, -lil, -lil,
krásně jsem si zabulil.
4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil,
tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,
tak nebylo z toho nic.
5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
protože mladá holka lásku potřebuje,
tak si k lásce pomohla, -hla, -hla, -hla,
tak si k lásce pomohla.
6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,
řek' jí, že má zrovna volnej kvartýr,
tak se sbalit nechala, -la, -la, -la,
tak se sbalit nechala.
7. Co je komu do vojáčka, když ho holka zradila,
nashledanou, pane Fráňo Šrámku,
písnička už skončila, -la, -la, -la,
jakkak se vám líbila, -la, -la, -la?
No nic moc extra nebyla..

Rosa na kolejích

1. Tak jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
podivnej pták, pták nebo mrak.

R: Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
telegrafní dráty hrajou ti už léta,
to nekonečně dlouhý monotónní blues.
Je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí,
celej svůj dům, deku a rum.

R: + nohama stíráš rosu na kolejích ...

Král a klaun

1. Král do boje táh', do veliké dálky,
a s ním do té války jel na mezku klaun.
Než hledí si stáh', tak z výrazu tváře,
bys nepoznal lháře, co zakrývá strach.
Tiše šeptal při té hrůze: "Inter arma silent musae,"
místo zvonku cinkal brněním.
Král do boje táh', do veliké dálky,
a s ním do té války jel na mezku klaun.
2. Král do boje táh', a sotva se vzdálil,
tak vesnice páčil a dobýval měst.
Klaun v očích měl hněv, když sledoval žháře,
jak smývali v páře prach z rukou a krev.
Tiše šeptal při té hrůze: "Inter arma silent musae,"
místo loutny držel v ruce meč.
Král do boje táh', a sotva se vzdálil,
tak vesnice páčil a dobýval měst.
3. Král do boje táh', s tou vraždící lůzou,
klaun třásl se hrůzou a odvetu kul.
Když v noci byl klid, tak oklamal stráže
a nemaje páže, sám burcoval lid.
Všude křičel do té hrůzy, ve válce že mlčí Múzy,
muži by však mlčet neměli.
Král do boje táh', s tou vraždící lůzou,
klaun třásl se hrůzou a odvetu kul.
4. Král do boje táh', a v červánkách vlídných,
zřel na čele bídných, jak vstříc jde mu klaun.
Když západ pak vzplál, tok potoků temněl,
klaun tušení neměl jak zahynul král:
Kdekdo křičel při té hrůze: "Inter arma silent musae,"
krále z toho strachu trefil šlak.
Klaun tiše se smál a zem žila dále
a neměla krále, klaun na loutnu hrál,
klaun na loutnu hrál, klaun na loutnu hrál ...

Kluziště

1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblohy, jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy, nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo, pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.
- R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou, kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají, tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou, kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.
2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem, pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem, celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi, na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.
- R:
3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře, kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře, kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází, do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

Rovnou

1. Tak už jsem ti teda fouk', prsten si dej za klobouk, nechci tě znát a neměl jsem tě rád, to ti říkám rovnou.
  2. Rovnou, jo, tady rovnou, rovnou, jo, tady rovnou, prostě těpic a nehledej mě víc, to ti říkám rovnou.
  3. Z Kentucky do Tennessee přes hory a přes lesy, z potoků vodou já smežval stopu svou, to ti říkám rovnou.
- 4.=2.

Lachtani

R: [: Lach, lach, lach, lach. :]

1. Jedna lachtaní rodina rozhodla se, že si vyjde do kina, jeli lodí, metrem, vlakem a pak tramvají a teď u kina Vesmír lachtají, lachtaní úspory dali dohromady, koupili si lístky do první řady, táta lachtan řekl: "Nebudem tít bídu" a pro každého koupil pytlík arašidů, ó.
- R:
2. Na jižním pólu je nehezky a tak lachtani si vyjeli na grotesky, těšili se, jak bude veselo, když zazněl gong a v sále se setmělo, co to ale vidí jejich lachtaní zraky: sníh a mráz a sněhové mraky, pro veliký úspěch změna programu, dnes dáváme film ze života lachtanů, ó.
- R:
3. Táta lachtan vyskočil ze sedadla, nevídaná zlost ho popadla: "Proto jsem se netrmácel přes celý svět, abych tady v kině mrznul jako turecký med, doma zima, doma zima, všude jen chlad, kde má chudák lachtan relaxovat?" Nedivte se té lachtaní rodině, že pak rozšlapala arašidy po kině, jé.
- R:
4. Tahle lachtaní rodina od té doby nechodí už do kina, jé.
- R: [: Lach, lach, lach, lach, jé. :]

Rodné údolí

1. Cesta má přede mnou v dále mizí, každý krok v srdci mém zabolí, zakrátko bude mi všechno cizí, nespátřím své rodné údolí.
- R: Já volám: nashledanou, nashledanou, nashledanou, rodné údolí, já volám: nashledanou, nashledanou, při vzpomínce srdce zabolí.
2. Oči mé nevidí, jak se stmívá, nevidí, co jsem měl tolik rád, jedině, co mi teď ještě zbývá: rodnému údolí sbohem dát.
- R:
3. Proč se den za každou nocí vrací, proč se čas na chvíli nezastaví, nemusel bych ti své sbohem dáti, kdyby dnešní den navěky byl.
- R:

Proměny

1. Darmo sa ty trápíš můj milý synečku,
nenosím ja tebe nenosím v srděčku.
A já tvoja ne bu du ani jednu hodinu.
2. Copak sobě myslíš má milá panenka,
vždyť ty si to moje rozmilé srdénko.
A ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.
3. A já sa udělám malú veverečku,
a uskočím tobě z dubu na jedličku.
Přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu,
4. A já chovám doma takú sekérečku,
ona mi podetne důbek i jedličku.
A ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.
5. A já sa udělám tú malú rybičku,
a já ti uplynu přeč po Dunajíčku.
Přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.
6. A já chovám doma takovou udičku,
co na ni ulovím kdejakú rybičku.
A ty přece budeš má, lebo mi tě Pán Bůh dá.
7. A já sa udělám tú velikú vranú,
a já ti uletím na uherskú stranu.
Přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.
8. A já chovám doma starodávnú kušu,
co ona vystřelí všeckým vranám dušu.
A ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.
9. A já sa udělám hvězdičku na nebi,
a já budu lidem svítiti na nebi.
Přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.
10. A sú u nás doma takoví hvězdáři,
co vypočítajú hvězdičky na nebi.
A ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.

Little Big Horn

- 1) Tam kde leží Little big Horn je indiánská zem,
tam přijíždí generál Custer se svým praporem.
Modrý kabáty jezdců, stíny dlouhých karabin
a z indiánských signálů po nebi letí dým.

R: Říkal to Jim Bridger já měl jsem v noci sen,
pod sedmou kavalérií jak krví rudne zem.
Kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
pro Custer neposlouchal ta slova varovná.
- 2) Tam blízko Little big Hornu šedivou prérií,
táhne generál Custer se sedmou kavalérií.
Marně mu stopař Bridger radí zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš život si zachovej.

R:

3) Tam blízko Little big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdcí z koní výstřely z karabin.
Límce modrých kabátů barví krev červená,
Kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

R:

4) Pak všechno ztichlo a jen tam-tam duní nad krajem,
v oblacích prachu mizí Siouxů vítěznej kmen.
A cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

R:

Prachovské skály

Rec.: Polez!

1. Zavři svoje oči, Hano, rozvázalo se ti lano,
padej trochu doprava, pod námi jde výprava, buch!
Tentokrát to dobře dopadlo, zahrálas jen turistům
hrozná divadlo.

R: Co bychom se báli na Prachovské skály,
dudlaj, dudlaj, dá.
Do Českého ráje cesta příjemná je,
dudlaj, dudlaj, dá.

Horolezci, horolezkyně, horolezčata,
nelezte na skálu, co je hodně špičatá.
Spadnete do písku a svou rodnou vísku
nespatříte více, dudlaj dá.

Rec.: Neboj se, polez! - *Nepolezu.*

- 2.: Je mi podezřelý Hano, že ti povolilo lano.
Že jsi něco vypila? Málem jsi se zabila!
Ach, příště než tě vezmu do věží,
foukneš si do balónku, on tě prověří.

R:

Rec.: Polez, neboj se, nic to není. - *Nepolezu, já se bojím.*

- Neboj se, polez! - *Nepolezu.*
- Polez! - *Nikdy.*
- Polez, neboj se! - *Ne, já bych spad'.*
- Polez, prosím tě! - *Nepolezu.*

Horolezci, horolezkyně, horolezčata,
nelezte na skálu co je hodně špičatá.
Spadnete do písku a svou rodnou vísku
nespatříte více, dudlaj dá.

Rec.: Polez, prosím tě! - *Tak dobře.*

- No vidíš... - *Áááááááá ..... no vidíš, a je po mně!*

Mávej

R: Mávej, mávej, mávej, mávej, mávej, mávej jen,
nic nepomůže, že tu stojíš sama skoro celý den,
tak jen si mávej, mávej, mávej, mávej a dávej sbohem.

1. Jó, nemáš, holka, páru, jakej pocit mám,
když prásknu do kočáru a rukou zamávám
a cesta už mě zdraví a říká mi "těpic",
tak tohle je to pravý, jó, já už nechci víc.

R:

2. Jó, prošlapaný boty, pingl, tulácká hůl
a na jazyku noty a pod pažema sůl
a cesta, která mluví a říká: jenom pluj,
a žlutý pero žlůví, jó, to je život můj.

R: + tak jen si mávej, mávej, mávej, mávej a dávej sbohem ...

Lojza a Líza

Rec: "*Lojzo, hej, Lojzo!*"
"Ano, Lízinko?"
"*Dojdeš pro vodu?*"
"Už běžím."
"*No proto.*"

1. Vědro má ve dně díru, milá Lízo, milá Lízo,
vědro má ve dně díru, milá Lízo, jak hrom.
*Tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, ucpi ji.*
3. A čím ji mám ucpat, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám ucpat, milá Lízo, řekni čím.
4. *Kouskem slámy, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
kouskem slámy, milý Lojzo, milý Lojzo, kouskem slámy.*
5. Jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, milá Lízo,
jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, dlouhá.
6. *Tak ji utni, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji utni, milý Lojzo, milý Lojzo, utni ji, hihihih.*
7. A čím ji mám utnout, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám utnout, milá Lízo, řekni čím.
8. *Sekerou, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
sekerou, milý Lojzo, milý Lojzo, sekerou, no jó.*
9. Jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, milá Lízo,
jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, tupá.
10. *Tak ji nabruš, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji nabruš, milý Lojzo, milý Lojzo, nabruš ji. Hik!*
11. A čím ji mám zbrousit, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám zbrousit, milá Lízo, řekni čím.
12. *Vem si brousek, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
no vem si brousek, milý Lojzo, milý Lojzo, brousek.*
13. Jenže brousek je suchý, milá Lízo, milá Lízo,
jenže brousek je suchý, milá Lízo, suchý.
14. *Tak jej namoč, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak jej namoč, milý Lojzo, milý Lojzo, smoč ho.*
15. A čím ho mám smáčet, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ho mám smáčet, milá Lízo, řekni čím.
16. *Zkus vodu, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
zkus vodu, milý Lojzo, milý Lojzo, zkus vodu.*
17. A v čem ji mám přinést, milá Lízo, milá Lízo,
a v čem ji mám přinést, milá Lízo, řekni v čem.
18. *No vem si vědro, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
no vem si vědro, milý Lojzo, milý Lojzo, vědro.*
- 19.=1.

Proklatej vůz

1. Čtyři (jen tři) (jen dvě) bytelný kola má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R: Polykej whisky a zvířenej prach,
nesmí nás porazit strach,
až přejedem támhleten pískovej plát,
pak nemusíš se už rudochů bát.

Rec: "Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav!"
"Zalez zpátky do vozu, ženo!"

2.=1.

R:

Rec: "Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!"
"Probůh, to není nočníček, to je soudek s prachem!"

3.=1.

R:

Rec: "Synu, vždyť jedeme jak s hnojem!"
"Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!"

4. Už jen jediný kolo má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R:

Rec: "Georgi, zastav, já se strašně bojím Indiánů!"
"Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!"

5. Už ani jediný kolo nemá náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R:

Metro pro krtky

1. Prvá, druhá, třetí, čtvrtá,
na zahradě krtek vrtá,
drápy má jak vývrtky, ohoho,
vrtá metro pro krtky, ohoho.
2. Rrr ...
3. Každý, kdo si zaplatí, ohoho,
smí se projet po trati, ohoho,
od okurek po macešky, jé,
dál už musí každý pěšky, jé.

4.=1.

Pověste ho vejš

Rec: Na dnešek jsem měl divnej sen: slunce pánilo a před saloonem
stál v prachu dav, v tvářích cejch očekávání. Uprostřed
popraviště z hrubých klád šerifův pomocník sejmul z hlavy
kápi a dav zašuměl překvapením. I já jsem zašuměl
překvapením: ten odsouzenec jsem byl já a šerif četl
neúprosným hlasem rozsudek:

1. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost,
pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvaný host.
2. Pověste ho, že byl jinej, že tu s náma dejchal stejnej vzduch,
pověste ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.

*: Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,
za to, že neoplýval krásou
a že měl country rád a že se uměl smát i vám.

R: Nad hlavou jen slunce pálí, konec můj nic neoddálí,
do mejch snů se dívám zdáli
a do uší mi stále zní tahle píseň poslední.

3.=1.

4. Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,
za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.

5.=1.

6. Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,
že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb.

*: Pověste ho, že se koukal a že hodně jedl a hodně pil,
že dal přednost jarním loukám,
a pak se oženil a pak se usadil a žil.

R:

7.=1.

Povídej

1. Povídej, jestli tě má hodně rád, víc než já,
jestli, když večer jdeš spát, ti polibek dá,
tak jako já, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.
  2. Povídej, nechal tě být, vždyť měl tě tak rád,
neboš' ho nechala jít, když šel k jiný spát,
tak jako mě, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.
- R: Povídej, jestli se ti po mně stýská, když večer jdeš spát,
jestli, když v noci se blýská, nepřestala ses bát.
3. Povídej, ne, já se nevratím, jdi domů spát,
tvou lásku ti vyplatím, víc nemůžu dát,
jak jsem dal dřív, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.
- R:
- 4.=3.

Morituri te salutant

1. Cesta je prach a štěrk a udusaná hlína
a šedé šmouhy kreslí do vlasů
[: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
a pírká touhy z křidel Pegasů. :]
  2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
má v ruce štítky, v pase staniol,
[: a z očí chtějí jí plá, když háže do neznáma
dvě křehké snítky rudých gladiol. :]
- R: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely,
počkejte chvíli! Mé oči uviděly
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,
seržante! Mávnou, a budem zasvěceni!
Morituri te salutant, morituri te salutant!
3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídlo holubí,
[: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří, které zahubí. :]
  4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka,
[: rezavý kvér - můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bílá oblaka. :]

R:

Píseň proti trdomyslnosti

Polární noc má zvláštní moc, každého přepadne smutek,
Němec i Brit, křesťan i Žid, každý by nejraději utek',
ba i ti šikovní Žaponci se silami jsou na konci,
jen jeden z národů neskoná, hrůzy severu slavně překoná!

Tam, kde hy-, tam, kde hy-, kde hynuli vlci,
tam, kde hy-, tam, kde hy-, kde hynuli vlci,
tam, kde hy-, tam, kde hy-, kde hynuli sobi,
Čech se přizpůsobil, Čech se přizpůsobil!

Okoř

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
vroubená je [:stromama;]
když jdu po ní v létě, samoten na světě,
sotva pletu [:nohama;],
na konci té cesty trnitě stojí krčma [:jako hrad:],
tam zapadli trampí, hladoví a sešlí,
začli sobě [:notovat:].
- R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
bílá paní šla už [:dávno spát:],
ta měla ve zvyku podle svého budíku
o půlnoci chodit [:strašívat:],
od těch dob, co jsou tam trampové,
nesmí [:z hradu pryč:],
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
on jí sebral od komnaty klíč.
2. Jednoho dne zrána roznesla se zpráva,
že byl Okoř [:vykraden:].
nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',
nikdo nebyl [:dopaden:],
šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní [:v kostnici:],
místo aby hlídal, zuřivě jí líbal,
dostal z toho zimnici.

R:

Nonstop

1. Tátovi nesmím zkřížit krok,
pro něj jsem pouhej diskocvok,
pro mámu pořád jen dítě jsem.
Brácha ten hlídá jen svůj job,
stal se zněj velkej pán a snob,
kdo jsem já, to nemaj ponětí.
Nemůžou znát mý nápady, ty pěkně v sejfu mám,
jen tobě můžu vážně říct, jsem vítr hurikán,
já chci žít nonstop, krásně a nonstop
a s tím, co přijde mám chuť se rvát.

R: Nonstop, já chci žít nonstop,
a s tím, co přijde mám chuť se rvát.

2. Život je senza dívání, jenomže dá to koumání,
vymyslet, jak by se zmáknout dal.
Nejsem už dítě mejdanů,
teď jsem svůj, tím už zůstanu,
jenomže, to právě jen ty víš.
Už nejsem dítě mejdanů, už nejsem módní hit,
láká mě vůně přima dnů a chci je nonstop žít,
já chci žít nonstop, krásně a nonstop
a s tím, co přijde mám chuť se rvát.

R:
R:
R:

Pijte vodu

R: [: Pijte vodu, pijte pitnou vodu,
pijte vodu a nepijte rum! :]

1. Jeden smutný ajznbobák,
pil na pátém nástupišti ajrkoňak,
huba se mu slepila
a diesellokomotiva ho zabila.

R:
2. V rodině u Becherů,
becherovku pijou přímo ze džberů,
proto všichni Becheři,
mají trable s játrama a páteří.

R:
3. Pil som vodu značky Gorbačov
a potom povedal som všeličo a voľačo,
vyfásol som za to tri roky,
teraz pijem iba chlórované patoky.

R:
4. Jesteś my chłopcy z Warszawy,
chodime pociagem za robotou do Ostravy,
štery litry vodky i mnuzstvo piv,
bardzo fajny kolektiv.

R:
5. Jedna paní v Americe,
ztrapnila se převelice,
vypila na ex rum,
a poblila jim Bílý dům.

R:

Outsider waltz

1. Dnes ráno, když bylo půl, při pravidelný hygieně,
poklesls' hodně v ceně, když jsi zahlíd' svůj zjev,
už nejsi, co jsi býval, tu tvář nespraví ti masáž,
marně se, hochu, kasáš, už nejsi lev a velkej šéf.

R: Máš svůj svět a ten se ti hrouť,
to dávno znám, já prožil to sám,
kráčíš dál a cesta se kroutí,
až potkáš nás na ní, tak přidej se k nám.

2. Jsi z vojny doma čtrnáct dnů, a na radnici velká sláva,
to se ti holka vdává, cos' jí dva roky psal,
ulicí tiše krouží ten blbej motiv z Lohengrina,
není ta - bude jiná, dopisy spal a jde se dál.

R:

3. Za sebou máš třicet let a zejtra ráno třetí stání
a nemáš ani zdání, jak to potáhneš dál,
ten, komus' kdysi hrával, se znenadání někam ztratil,
už nemáš, čím bys platil, no tak se sbal a šlapej dál.

R:
R:

Panenka

1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
snad houf bílých holubic nebo jen žal,
tak odplul ten prvý den smáčený krví,
ani pouťovou panenku nezanechal.

R: Otevři oči, ty uspěchaná, dámo uplakaná,
otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval,
a na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámo jsi byla a zůstáváš dál.

R: